ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 20ής Ιουλίου 1999 *

Στην υπόθεση T-59/99 R,

Ventouris Group Enterprises SA, εταιρία παναμαϊκού δικαίου, με έδρα τον Παναμά, εκπροσωπούμενη από τις Μαρία Προεστού και Μαρία Βελμάχου, δικηγόρους Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Claude Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Δημήτρη Τριανταφύλλου και Richard Lyal, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 1999/271/ΕΚ της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/34.466 — Ελληνικά πορθμεία) (ΕΕ 1999, L 109, σ. 24), καθόσον επιβάλλει στην αιτούσα πρόστιμο ύψους 1,01 εκατομμυρίων ECU για παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81 ΕΚ), και, αφετέρου, αίτηση περί άνευ όρων απαλλαγής της αιτούσας από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως, η οποία αποτελεί προϋπόθεση της αναστολής της εισπράξεως του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε με την απόφαση,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Στις 9 Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 1999/271/ΕΚ, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/34.466 — Ελληνικά πορθμεία) (ΕΕ 1999, L 109, σ. 24, στο εξής: απόφαση). Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως, οι έξι ναυτιλιακές

εταιρίες που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή, μεταξύ των οποίων και η αιτούσα, παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ), καθορίζοντας από κοινού τα επίπεδα των ναύλων για τα φορτηγά στις γραμμές Πάτρας προς Μπάρι και Μπρίντιζι της Ιταλίας.

2 Με το άρθρο 2 της αποφάσεως επιβλήθηκε, μεταξύ άλλων, στην αιτούσα πρόστιμο ύψους 1,01 εκατομμυρίων ECU για την διαπιστωθείσα στο άρθρο 1 παράβαση. Το άρθρο 3 της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι τα ούτως καθορισθέντα πρόστιμα πρέπει να καταβληθούν εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας της κοινοποιήσεώς της.

3 Με έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή κοινοποίησε την απόφαση στην αιτούσα. Στο έγγραφο αυτό διευκρινιζόταν ότι, αν η αιτούσα ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή δεν θα προέβαινε σε καμία ενέργεια εισπράξεως καθ' όλο το διάστημα της εκκρεμοδικίας ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι η απαίτηση θα είναι τοκοφόρος από της ημερομηνίας λήξεως της προθεσμίας καταβολής του προστίμου και ότι, το αργότερο έως την ημερομηνία αυτή, θα έχει συσταθεί τραπεζική εγγύηση αποδεκτή από την Επιτροπή και καλύπτουσα τόσο το κεφάλαιο της οφειλής όσο και τους τόκους και τις προσαυξήσεις.

4 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Μαρτίου 1999, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ), προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως.

5 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, η αιτούσα υπέβαλε, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ), την υπό κρίση αίτηση περί αναστολής της εκτελέσεως της αποφάσεως καθώς και περί άνευ όρων απαλλαγής της από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως. Στις 16 Μαρτίου 1999, η Επιτροπή κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου τις παρατηρήσεις της επί της υπό κρίση αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

6 Η ακρόαση των διαδίκων, η οποία αρχικά είχε οριστεί για τις 18 Μαΐου 1999, αναβλήθηκε, κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας, για τις 4 Ιουνίου 1999, ημερομηνία κατά την οποία η αιτούσα προσκόμισε ορισμένα έγγραφα. Στην καθής χορηγήθηκε προθεσμία 20 ημερών για να λάβει θέση επί των εγγράφων αυτών. Η καθής υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των εν λόγω εγγράφων στις 24 Ιουνίου 1999.

Σκεπτικό

7 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

8 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της

υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (fumus boni juris) τη λήψη του ζητουμένου προσωρινού μέτρου. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως είναι απορριπτέα όταν μία από τις προϋποθέσεις αυτές λείπει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30].

9 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής, στο πλαίσιο της συνολικής εξετάσεως της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων, διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και παραμένει ελεύθερος να καθορίσει, ενόψει των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων, καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την ανάγκη να διατάξει προσωρινά μέτρα [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-364/98 P(R), Emesa Sugar κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-8815, σκέψη 44].

Επιχειρήματα των διαδίκων

10 Στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα περιορίζεται να αναφέρει ότι, ενόψει των καταλυτικών επιχειρημάτων που προβάλλει στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής της, η προσφυγή αυτή πιθανότατα θα ευδοκιμήσει και θα γίνει δεκτό το αίτημά της για την πλήρη ακύρωση ή, άλλως, τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως.

11 Η αιτούσα εξηγεί, εξάλλου, ότι, λόγω της παρούσας επισφαλούς οικονομικής καταστάσεώς της, οι τράπεζες στις οποίες απευθύνθηκε προς τον σκοπό της συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως απαίτησαν την κατάθεση (σε μετρητά) και τη δέσμευση του ποσού της εγγυήσεως, ήτοι 1,01 εκατομμύριου ECU. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι βρίσκεται σε αντικειμενική αδυναμία να παράσχει την τραπεζική εγγύηση που ζητεί η Επιτροπή. Προσθέτει ότι η κίνηση διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως εκ μέρους της Επιτροπής θα είχε ως αποτέλεσμα να τεθεί η εταιρία υπό εκκαθάριση. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η αιτούσα αδυνατεί σήμερα να αντεπεξέλθει στις οικονομικές υποχρεώσεις της, ένα τέτοιο μέτρο ασφαλώς θα θορυβούσε και θα κινητοποιούσε τους πιστωτές της, οι οποίοι θα έσπευδαν να εισπράξουν τα οφειλόμενα σ' αυτούς ποσά, ανεξαρτήτως του αν τα ποσά αυτά έχουν ή όχι αποτελέσει αντικείμενο διακανονισμού.

12 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι τα έγγραφα που προσκόμισε η αιτούσα δεν επιτρέπουν να συναχθεί το επείγον της ζητουμένης αναστολής εκτελέσεως. Προσθέτει ότι η αιτούσα δεν είναι μικρή επιχείρηση, ότι το πρόστιμο είναι κατώτερο του 2 % των χρεών της και ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η προσθήκη ενός ακόμα χρέους υπό αίρεση θα την οδηγούσε αναγκαστικά σε πτώχευση. Η Επιτροπή υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι η αιτούσα θα είχε τύχει ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως αν είχε απευθυνθεί σε πλείονες τράπεζες προκειμένου να εγγυηθούν τμήμα της απαιτήσεως της Επιτροπής. Επιπλέον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η απαλλαγή της αιτούσας από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως φαίνεται δυσανάλογη σε σχέση προς τον συμφέρον της Επιτροπής να μπορέσει να εισπράξει πράγματι το πρόστιμο σε περίπτωση απορρίψεως της κύριας προσφυγής καθώς και να προστατεύσει τα χρηματοοικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας. Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι πρέπει να ληφθεί επίσης υπόψη και η δυνατότητα των μετόχων και των λοιπών μελών του ομίλου να συνδράμουν την αιτούσα κατά τη σύσταση της τραπεζικής εγγυήσεως.

Εκτίμηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

13 Προτού κριθεί η παρούσα αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, θα πρέπει να καθοριστεί επακριβώς το αντικείμενο της διαδικασίας. Συγκεκριμένα, με την αίτησή της, η αιτούσα ζητεί, πρώτον, αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως, καθόσον με την απόφαση της επιβλήθηκε πρόστιμο 1,01 εκατομμυρίων ECU, και, δεύτερον, την άνευ όρων απαλλαγή της από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως.

14 Δεν αμφισβητείται, ωστόσο, ότι, στο από 18 Δεκεμβρίου 1998 έγγραφο με το οποίο κοινοποιήθηκε η απόφαση, η Επιτροπή διευκρίνισε στην αιτούσα ότι, σε περίπτωση που ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεν θα προέβαινε σε καμία ενέργεια εισπράξεως του προστίμου καθ' όλο το διάστημα της εκκρεμοδικίας ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι η απαίτηση θα ήταν τοκοφόρος από της ημερομηνίας λήξεως της προθεσμίας καταβολής του προστίμου και ότι, το αργότερο έως την ημερομηνία αυτή, θα είχε συσταθεί τραπεζική εγγύηση αποδεκτή από την Επιτροπή και καλύπτουσα τόσο το κεφάλαιο της οφειλής όσο και τους τόκους και τις προσαυξήσεις. Υπό τις συνθήκες αυτές, μοναδικό αντικείμενο της αιτήσεως είναι, στην πραγματικότητα, η απαλλαγή της αιτούσας από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως, που αποτελεί προϋπόθεση της αναστολής της εισπράξεως του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε με την απόφαση.

15 Κατά πάγια νομολογία, ένα τέτοιο αίτημα μόνον υπό εξαιρετικές περιστάσεις μπορεί να γίνει δεκτό (βλ., ειδικότερα, διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 1982, 107/82 R, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1549, σκέψη 6, και της 15ης Μαρτίου 1983, 234/82 R, Ferriere di Roè Volciano κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 725, σκέψεις 2 και 8, καθώς και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Δεκεμβρίου 1994, T-301/94 R, Laakmann Karton κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1279, σκέψη 22).

16 Εν προκειμένω, πρέπει καταρχάς να εξεταστεί αν η αιτούσα μπόρεσε να αποδείξει, εκ πρώτης όψεως, ότι της είναι αδύνατο να συστήσει τη ζητηθείσα τραπεζική εγγύηση και ότι, ως εκ τούτου, συντρέχει περίπτωση επείγοντος.

17 Προς στήριξη της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα προσκόμισε διάφορα έγγραφα, μεταξύ των οποίων δεκαπέντε επιστολές από τραπεζικά ιδρύματα, ένδεκα από τις οποίες είναι προγενέστερες του 1998. Τα έγγραφα αυτά, καίτοι αναφέρονται στη δύσκολη οικονομική κατάσταση της αιτούσας, δεν επιτρέπουν να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι με την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως προς αποφυγή της άμεσης εισπράξεως του προστίμου, εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής, διακυβεύεται σοβαρά η ύπαρξή της. Η αιτούσα προσκόμισε επίσης έγγραφο στο οποίο αναφέρονται οι δανειακές υποχρεώσεις της στις 31 Δεκεμβρίου 1998. Όμως, δεδομένου ότι η αιτούσα παρέσχε στοιχεία μόνον όσον αφορά το παθητικό σκέλος του ισολογισμού της, είναι αδύνατο να εκτιμηθεί κατά πόσον το ύψος των χρεών της είναι τέτοιο ώστε να απειλείται η συνέχιση των δραστηριοτήτων της.

18 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αιτούσα προσκόμισε διάφορα συμπληρωματικά έγγραφα, μεταξύ των οποίων διάφορες επιστολές από τραπεζικά ιδρύματα, αποσπάσματα συμβάσεων δανείου και συγκεντρωτικό πίνακα των ζημιών και κερδών για τα έτη 1997 και 1998, επικυρωμένο από τον λογιστή Γ. Α. Στάμου. Και τα έγγραφα αυτά επιβεβαιώνουν την επισφαλή οικονομική κατάσταση της αιτούσας. Ωστόσο, δεν επιτρέπουν να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι με την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως προς αποφυγή της άμεσης εισπράξεως του προστίμου, εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής, διακυβεύεται σοβαρά η ύπαρξη της αιτούσας.

19 Πρέπει να προστεθεί ότι, μεταξύ των εγγράφων που προσκόμισε η αιτούσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, περιλαμβάνεται και υπόμνημα που αποσκοπεί στη διευκρίνιση και ανάπτυξη των ισχυρισμών που περιέχει η

αίτηση αναστολής. Στο σημείο ΙΙΙ του εν λόγω υπομνήματος, η αιτούσα εξηγεί ότι είχε καταβάλει και κατέβαλλε ακόμα προσπάθειες ώστε να επιτύχει διακανονισμούς και να τύχει ευνοϊκοτέρων όρων όσον αφορά τα δάνεια και τις ληξιπρόθεσμες ή μη οφειλές της έναντι των πιστωτριών τραπεζών και των λοιπών πιστωτών, με σκοπό την εξυγίανση και αποκατάσταση της οικονομικής δραστηριότητάς της. Η αιτούσα εξηγεί, συγκεκριμένα, ότι έχει εξοφλήσει προς την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος το σύνολο των δανείων που η τράπεζα αυτή της είχε χορηγήσει, ήτοι ποσό ανερχόμενο, στις 31 Δεκεμβρίου 1998, σε 16 257 367 δολάρια ΗΠΑ (US$), χάρη στην πώληση του πλοίου *Polaris* στις 5 Μαρτίου 1999, ήτοι αμέσως μετά την υποβολή της υπό κρίση αιτήσεως. Επιπλέον, η αιτούσα έχει επιτύχει ή πρόκειται σύντομα να φθάσει σε οριστικές συμφωνίες όσον αφορά τα χρέη της με τρεις άλλες τράπεζες, ήτοι την Ιονική Τράπεζα της Ελλάδος, τη Royal Bank of Scotland και την Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος. Ενόψει των στοιχείων αυτών, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, αν η αιτούσα είναι ικανή να επιτυγχάνει συμφωνίες όσον αφορά τα χρέη της μετά την εκ μέρους της Επιτροπής επιβολή του προστίμου και, ειδικότερα, αν είναι ικανή να εξοφλήσει δάνειο υπερβαίνον τα 16 εκατομμύρια US$, δεν φαίνεται πειστικός ο ισχυρισμός ότι αδυνατεί να συστήσει την τραπεζική εγγύηση που ζητεί η Επιτροπή και η οποία ανέρχεται μόλις σε 1,5 εκατομμύριο US$ περίπου.

20 Επομένως, η αιτούσα δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι, αν δεν χορηγηθούν τα ζητηθέντα μέτρα, θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

21 Κατά συνέπεια, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της χορηγήσεως αναστολής εκτελέσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.**

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 20 Ιουλίου 1999.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf